

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Prima. Oratio ad patrem legenda infra missam, de oblatione corporis Christi, de merito passionis eius, & de nostra resignatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Aliquot Orationes piæ ac deuotæ, de passione Domini nostri Iesu Christi, quæ huic secundæ editioni accesserunt.

P R I M A.

Oratio ad Patrem leuada infra missam, de oblatione corporis Christi, de merito passionis eius, & de nostrâ resignatione.

1. **R**ESPICE clementissime Pater de sanctuario tuo, & de excelso cælorum habitaculo, super sacrificium acceptabile tibi. Intuere sacrosanctam hostiam vnigeniti Filij tui, quam offert vultui tuo pro nobis. Ipse est enim summus sacerdos & verus pontifex, qui non alienam hostiam, sed propriam carnem dedit ad immolandum in ara crucis pro vita sæculi. Propitiare ergo mihi peccatori hodie, per hanc salutarem victimam. Esto exorabilis mihi infirmo homini, multum labili & vitioso, qui non sum dignus respicere cælum, neque calcare terram, quoniam te creatorem meum offendi sæpissimè, sæpius agendo, loquendo, cogitando contra præcepta tua irreuerenter & insensatè: propter quæ omnia meritò incurri grauissimam indignationem tuam, nec non omnium creaturarum accumulavi mihi inimicitiam. Te enim offenso & despecto, iam vtique iusto iudicio omnis aduersatur creatura peccatori. Sed omnipotens & Deus totius consolationis miserere mihi seruo tuo, ex intimo corde pœnitenti & dolenti. Quoniam ex nihilo factus sum, & in peccatis conceptus, vt fragilis homo cecidi. Parce mihi Domine, parce. Da veniam filio prodigo ad te reuertenti de siliquis porcorum, & stanti ante thronum gloriæ tuæ, & postulanti manum misericordiæ tuæ à mane vsque ad vespèram: donec descendat ros gratiæ, & pluuia consolationis super terram cordis mei, quod iam aruit & contabit præ multitudine peccatorum. Propter temetipsum inclina Deus meus aurem tuam mihi, & exaudi verba mea. Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te. Scio, quia non propter opera mea facies, si qua fortè videntur: sed propter bonitatem tuam Domine, quæ immensurabilis prædicatur. Amplius autè exaudi me per singulare meritum amantissimi & dulcissimi Filij tui Iesu Christi, qui pro peccatoribus crucifixus est & mortuus, vt omnium peccata sua deleret passione.

2. Recordare alme Pater inæstimabilis charitatis eius, quomodo in mortem tradidit animam suam, vt viuificaret populum suum, qui in nullo sibi pepercit, vt reis & damnatis in æternum

parceres. Meméto amarissimæ passionis eius, quàm grauiæ & indigna suscepit: qualiter ab hora matutina vsque ad exitum suum in cruce pro humano genere laborauit, clamans sanguinis sui effusione pro reconcilandis tibi peccatoribus: vt amicos de inimicis faceret, & de suis profugis adoptionis filios. O summè & venerande & colende Pater, hodie tibi repræsento omnia signa passionis vnici filij tui, cum nostra supplicatione atque suffragio omnium beatorum martyrum, qui eandem passionem specialius imitati sunt. Aspice & cognosce, cuius sunt signa amabilia adoranda per secula. Ecce crux, clauis, lancea, fel, arundo, sponsa, sputa, flagella, corona spinea, sudor, sanguis, alapa, virga, rellis, columna, alba vestis, purpura, & incôsutilis tunica. Ista sunt pretiosa ornamenta & regalia vexilla, quibus ad debellandas aëreas potestates processit vnigenitus tuus in nostræ carnis substantia. Ista sunt arma bellica, quibus mors deuicta est, & humana natura redempta. Per hæc igitur benedicta & gloriosa passionis insignia, dimitte mihi omnia peccata mea. Sit mihi hæc veneranda armatura, & decora, contra omnia vitia & tentamenta singularis potentia. Sit mihi quotidianum speculum & dulcissimum animæ meæ solatium tam dolorosum & flebile spectaculum.

3. Suscipe sanctissime Pater gratissimam hostiã oblati corporis filij tui, quam tu ipse tibi preparasti, ac in sempiternum satisfactoriam, dignam atque sufficientem esse voluisti, ad exhauriendâ omnia peccata, tam contracta quàm voluntate admissa. Suscipe me pariter hodie in sancta oblatione, qua nulla sanctior est & præstantior, quæ tibi venerabiliter offertur per manus sacerdotum tuorum diebus singulis pro viuis & mortuis, ac pro cunctis necessitatibus nostris. Proficiat hæc mihi & omnibus orationibus meis commendatis, quorum necessitas & fides tibi nota est, siue iam præsentis, siue absentes huic solemnæ celebrationi existant. Perueniant ad te preces eorum & deuotio, cooperetur illis ad salutem ineffabilis virtus & efficacia sacramenti, quod diuinitus est institutum, non humanitus inuestigandum, sed piè colendū, fideliter adorandum, firmiter credendum, & vsque ad consummationem seculi continuandum. O pretiosissimum & suauissimum sacrificium, quod tibi æterno Patri pro nobis obtulit cœternus filius tuus, factus & ipse hostia vera, viua, salutaris, vnica, & perfecta: qui erat solus pontifex immaculatus, sanctus & immunis ab omni delicto, non habens necesse prius pro semetipso rogare, & hostiam secundum legem offerre; sed pro debitoribus mortis semel moriens intercessit, non habentibus nec inuenientibus in vniuersa creatura, quid pro delicto suo redderent. Iam igitur non despero, neque vltra desperabo de venia & curatione

xatione peccatorum, quotiescumque etiam me peccatum apprehenderit. Inueni enim, quo lauanus accedam medicum, ad quem sanandus recurram. Scio ubi sit spes mea, & vniuersa consolatio mea. Qui in passionibus & vulneribus Domini mei Iesu Christi, summa salutis totaque ratio spei meae consistit & abundat. Per omnia benedictus sis Deus meus, qui tam magna & immensa diuinæ largitatis beneficia contulisti mihi. Istis namque vehementer me accendis, ad regratiandum tibi & dilecto filio tuo.

4. Sed ô mi Pater fidelissime, quid agam, quia nil dignum in me reperio, aptum dono gratiæ tuæ. Veruntamen bone Pater, cuius sunt omnia dona bonorum, scio, quia nullius indiges, & tamen te parua nostra delectant, si ea deuotè & spontaneè tibi videris offerri. Dabo igitur aliquid, & modicum, quod mihi relictum deperire potest, amoris tuo sacrificabo. Nam tibi oblatum melius mihi manet, & tamen merces futura non deerit tam liberè offerenti. Si auderet quis inhæsitantè se donare tibi, tu te utique redderes illi, fieretque quod ore capitis nostri dictum est: Date, & dabitur vobis. Nunc ergo si digneris accipere, ecce voluntariè meipsum offero, & tuæ dispositioni animam meam & corpus meum fidenter derelinquo. Voluntatem quoque propriam (qua pinguius nil tibi offertur) ex hac hora & deinceps promptissimo corde resigno, quemadmodum dilectus filius tuus Christus Dominus noster suam tibi commisit voluntatem, ut nostram in sua abnegatione obtineret salutem, formam præbens sequentibus se fidelibus breui & pleno sermone, quem dixit: Pater mi, non sicut ego volo, sed sicut tu: fiat voluntas tua.

5. Hoc itaque exemplo vehementer admonitus te inspirante & iuuante, denuo me resigno, omnibus, quæ mundi sunt renuntio. Carnis desideria despicio, omnes actus & nefaria consilia maligni spiritus abiicio, tuo seruitio me despondeo: tibi adherere cunctis diebus vitæ meæ concupisco, iam iamque deuotè id agere instituo. Adhuc verò ut plenius perficiam voluntatem tuam, en meam frangere paratus sum per veram obedientiam, quam tibi in prælato meo tenore exhibere. Eius enim voci cum obedio, tibi veraciter obedio. Ergo illius manibus tanquam paruulus in Christo renatus, qui se Baptista sui manibus humiliter inclinavit, gubernandum me submitto. Fratrum quoque meorum consiliis & sermonibus, tota humilitate & pia charitate libens parebo, quos nimirum sanctiores & longè me sapientiores intelligens, iure meæ imperfectioni præfero. Tibi autem eandem imperfectionem meam cognitam esse sciens in defectibus me accuso, atque sanioris emendationis

280 ORATIONES DE PASSIONE DOMINI.
dationis remedium multa contritione à te exposco: quatenus be-
neuolentissima manus tua, quæ omnem infirmitatem curat, & o-
mnem impotentem roborat, meam indigentiam non relinquat.
Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum.

S E C V N D A.

Oratio de recordatione & imitatione Passionis dominice.

1. **D**OMINE Iesu Christe, qui pro nostra salute pati, crucifigi,
ac mori venisti, da mihi passionem tuam doloroso corde
sepius percogitare, & eam constanter posse imitari. Da, vt quid-
quid aduersitatis, grauitatis, vel iniuriæ mihi obuenerit, de manu
tua beneuolenter accipiam, & pro nomine sancto tuo aliquid per-
peti gaudeam, qui tam multas iniurias & pœnalitates innocenter
pro me tolerare dignatus es. Nempe ad dignè rependendam tibi
vicem non possent adæquari omnis hominis maledictiones mihi
illatæ, quanto magis breue vel asperum verbum, seu molestum
aliquod factum sine mordaci cogitatione perferre debeo. Procul
igitur omne murmur sit, fileat indignatio, conquiescat suspicio,
sed magis benigna patientia, humilisque confessio loquantur,
quòd ampliora mereatur iniquitas mea recipere, quam aliquis
mihi possit irrogare.

2. Dehinc quaeso, vt largam mihi infundas charitatem, quate-
nus plenam indulgentiam & compassionem deuotam, precer &
excusationem debitoribus meis reddam, nec non gratiarum a-
ctiones pro magnis lucris patientiæ persoluam: quoniam tuus
debitor sum in valde multis lugendis excessibus. Exceptis enim
beneficiis, vnde tibi debitor sum in quibuscumque sufficio, imò
vltà quàm sufficio, adhuc reuera pondus peccatorum meorum
præteritorum & quotidianorum grauibus me debitis admonet,
cuius tamen confido vt pars maxima solutionis erit sustinentia
& dimissio iniuriarum, & supplex oratio pro aduersantibus. Exem-
plum namque mihi reliquisti memoriale, qui pro crucifixoribus
exorasti, ne perirent. Vtinam & pro me peccatore Patrem nunc
exorare digneris, vt dimittat mihi quidquid conscientia meruit,
& adiciat, quod tenuitas mea petere non præsumit. Tu es enim
aduocatus meus iustus & fidelis apud Patrem, qui tuo sanguine
me redemisti, tuoque exemplo ad viam perfectæ humilitatis,
mâsuetudinis & paciētiae dulciter inuitasti. A diuina me ergo Do-
mine Iesu spes mea & refugium in die tribulationis, vt non decli-
nem à via patientiæ quacunque aduersitate exurgente: sed ad
te incunctanter recurram pro iuamine & ereptione necessita-
rum mearum. Multa namque sunt huius vitæ aduersa, quæ
susti-